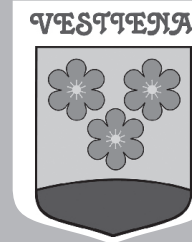

PIE MUMS

VESTIENAS PAGASTA PĀRVALDES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

2021. gada augusts Nr. 2 (101)
BEZMAKSAS

Notiks Visvaldim Lācim veltītas grāmatas atvēršanas svētki

Piektdien, 27. augustā, plkst. 14.00 Vestienas muižā notiks grāmatas “Visvaldis Lācis atmiņu atspulgos” atvēršanas svētki, kuros aicināts piedalīties ikviens interesents. Apgāda “Jumava” paspārnē iznākušajā grāmatā atmiņās par pērn aizsaulē aizgājušo leģionāru, nacionālpolitiķi, publicistu un vēsturnieku dalās viņa draugi, radnieki, laikabiedri, novadnieki un sabiedrībā zināmi cilvēki.

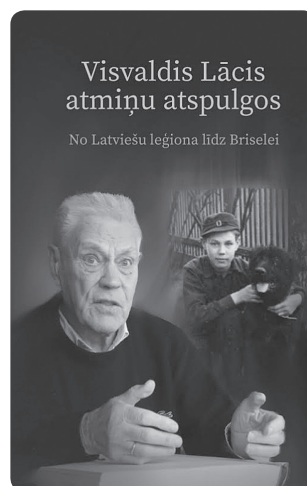
Visvaldis Lācis bija iedvesmojoša un daudzpusīga personība. Dažādās jomās un veidos viņa ceļi krustojušies ar Latvijā atpazīstamām personībām – Ēriku Hānbergu, Daini Īvānu, Baidu Rivžu, Inu Druvieti, Māri Niklasu, Valdi Segliņu un citiem – kuri grāmatas ietvaros dalās savās atmiņās. Tajā iekļautas arī intervijas, kurās ar savu pasaules redzējumu nepastarpināti dalās pats Visvaldis Lācis.

“Esam dziļi pārliecināti, ka šie atmiņu stāstu fragmenti palīdzēs vēl labāk un daudzpusīgāk iepazīt ģimenes cilvēku, vīru, tēvu, vectēvu; rakstnieku, publicistu, vēsturnieku, karavīru, sportistu, politiķi, zemnieku – savas zemes saimnieku, sava novada, savas

valsts, savas zemes, savas valodas un savas tautas patriotu...” par grāmatu stāsta apgāda “Jumava” valdes priekšsēdētājs un Visvalža Lāča draugs Juris Visockis.

Visvaldis Lācis (1924–2020) – leģionārs, nacionālpolitiķis, publicists, rakstnieks un vēsturnieks. 1943. gadā ticis iesaukts latviešu leģionā, vēlāk kļuvis par leģiona virsnieka vietnieku. Līdz ar Trešās atmodas sākšanos Lācis dedzīgi iesaistījies tās norisēs, kļūstot atpazīstams savu publicistisko runu un rakstu dēļ. 1988. gadā ievēlēts Latvijas Tautas frontes valdē, bijis Latvijas Nacionālās Neatkarības kustības priekšsēdētājs; 9. un 10. Saimes deputāts; “Daugavas vanagu” Latvijas apvienības priekšsēdētājs. Publicējis vairāk nekā 300 rakstu un 10 grāmatu, galvenokārt par Latvijas vēsturi.

Par veikumu Latvijas labā 1995.

gadā viņam piešķirts ceturtais šķiras Triju Zvaigžņu ordenis. Latvijas Zinātņu akadēmijas goda doktors. Līdz mūža beigām strādāja pie doktora disertācijas, lai iegūtu arī zinātnisko grādu vēsturē. Neilgi pirms nāves novēlēja savu apjomīgo 2000 grāmatu kolekciju LU Akadēmiskajai bibliotēkai.

2017. gadā, 93 gadus vecumā, kā vecākais daļībnieks pieveicis Berlīnes maratonu.

Grāmatu iespējams iegādāties Latvijas lielākajās grāmatnīcās un jumava.lv

Apgāds “Jumava” šogad atzīmē trīsdesmit darba gadu jubileju. Tā paspārnē tiek izdota augstvērtīga, pasaulē atpazīstama literatūra; grāmatas bērniem, mācību līdzekļi, zinātniskā un garīgā literatūra, kā arī mākslas albūmi. Apgāda devīze – “Jumavas grāmatas – tava laika patiesā vērtība”.

Informāciju sagatavoja
Apgāda “Jumava” redakcija

Svecīšu vakari

**Vestienas pagasta kapos:
9. oktobrī**

Vecajos kapos – 16.00
Jaunajos kapos – 17.00
Tolkas kapos – 18.00

Sagatavoja Vestienas
Tautas nama vadītāja
Jolanta Bardziņa

Informācijai!

Vestienas pagasta pārvaldes
vadītāja
Artūra Vāveres
apmeklētāju pieņemšanas
laiks:
**katra mēneša pirmā
ceturtdiena.**
Septembrī – 2. septembris.
No 10.00 līdz 14.00.

Tālrunis: 29336590.

Šodien esat saņēmuši avīzes otro numuru un varbūt jau pamanījāt, ka gan šajā avīzē, gan jūlija numurā ir divas intervijas ar Vestienas iedzīvotājiem.

Gribēju paskaidrot, ka mums ir šāds interviju koncepts – viena intervija ir ar cilvēku, kurš jau ilgāku laiku dzīvo Vestienas pagastā un otra intervija ar ienācēju Vestienā.

Aicinu jūs visus iesaistīties avīzes satura veidošanā. Varbūt jums ir kāda personība kuru ieteiktu intervēt? Varbūt jūs paši vēlaties kādu intervēt? Varbūt jums ir ieteikumi kādu informāciju ievietot avīzē? Jebkuri priekšlikumi būs lieliski, ja tie avīzes saturu darīs interesantāku!

Gaidu no jums ieteikumus watsapā, zvanā vai e-pastā. 26782385, azu55@tvnet.lv

Ināra Viļķina

Betijas Ļaudakas ceļš uz Vidzemi

Pastāsti lūdzi vairāk par sevi. Kā saproti Tu nāc no Kurzemes, no Ventspils. Kā nokļuvi Vidzemē, Vestienas pusē?

Ieprecējos no Kurzemes Vidzemē. Mamma man ir no Alsungas un tētis no Ventspils. Ar savu vīru Jurgī iepazīnāties internetā, sākām čatot un sarakstījāmies tā kādu mēnesi, līdz Jurgis izdomāja atbraukt uz Ventspili ciemos. Jurgis atbrauca ciemos, iepazīstināja ar Ventspili, Olimpisko centru, prominādi un Ventspils skeitparku, kur norisinājās "Ghetto games". Pēc pastaigas gājām ciemos pie maniem vecākiem. 3 gadus nodraudzējāmies un trešajā draudzības gadā Jurgis mani baidināja.

Jurgis negribēja dzīvot pilsētā, viņam ļoti patika doma par dzīvi laukos. Es dzīvoju Ventspilī, privātmājā un arī pati gribēju būt mierā un klusumā, aizbraukt prom uz laukiem. Šajās mājās, kur šobrīd dzīvojam, senie Ļaudaki ir dzīvojuši jau sen. Jurgis pēta savas dzimtas koku, uzticos tam, ko viņš ir izpētījis par saviem senčiem.

Kā nolēmi piedāvāt savu kandidāturu bērnu un jauniešu centra vadītājas amatam?

Ir tā, ka man šajā pusē nav nevienas draudzenes, paziņu, kā tikai mana ģimene. Saprātu, ka jāsāk iepazīt cilvēki. Sāku interesēties kur varētu strādāt tuvējā apkārtnē un uzzināju, ka pagastā ir brīva bērnu un jauniešu centra vadītāja vakance un pieteicos. Mācoties skolā piedalījos zinātniskos projektos. Man ļoti patīk rakstīt projektus, piedāvāt savus risinājumus.

Patī esmu beigusi Rīgas 1 Tālmācības vidusskolu un šobrīd iestājos augstskolā "Turība" grāmatvedības specialitātē.

Ko esi ieplānojusi darīt sava amata pirmajos mēnešos? Kādas ieceres un plāni?

Sākumā gribu izprast pašu jauniešu vēlmes, ko viņi vēlas. Padomā ir izstrādāt programmu, kā mēs iesaistāmies pagasta dzīvē, svētku organizēšanā, kā sadarbojamies ar skolu un tad pamazām virzīties uz projektu izstrādi.

Lēnām iepazīstu pagasta darbiniekus un iedzīvotājus. Piedalījos pagasta svētkos, kur notika bērnu zīmēšanas plenērs un lielformāta puķu veidošanas darbnīca.

Esmu iepazīsies ar Madonas novada attīstības nodaļas vecāko speciālisti jaunatnes un ģimenes politikas jomā Ingu Strazdiņu. Viņa bija ļoti patīkami pārsteigta, ka Vestienā atkal ir atvēries bērnu un jauniešu centrs. Ar Ingu izrunājāmies par sanāksmēm, projektiem un par to, kā sadarboties.

Ko sagaidi no Vestienas jauniešiem?

Šodien, 18. augustā, bija pirmā nodarbība. Atnāca četri jaunieši, pastāstīju par projektiem, par to, kā mēs varam darboties. Par sporta aktivitātēm. Jaunieši izrādīja lielu interesi par projektu rakstīšanu, tas viņiem ir kaut kas jauns un to viņi uzņēma ar lielu sajūsmu, saredzot iespējas, piemēram, uzrakstīt kādu vides labiekārtošanas projektu.

Tuvākajā laikā mums ir plāns bērnu un jauniešu centram uztaisīt logo un padomāt par centra nosaukumu. Šobrīd bērnu un jauniešu centra mājiņa ir nedaudz pelēcīga un izskatās tāda maziņa un sarāvusies, tā it kā būtu nosalusī. Mans mērķis, kopā ar jauniešiem, ir to padarīt mājīgāku un krāsaināku. Šodien jau runājam par pirmajām rudens dekorācijām.

Jauniešiem ļoti patika tās nodarbības, kas bija saistītas ar ēdiena gatavošanu. Tas nozīmē, ka tradīciju turpi-

nāšu un šādas nodarbības notiks arī turpmāk.

Jaunieši izteica vēlmi izgrebt ķirbjus Helovīna vakaram un cept piparkūkas Ziemassvētkos.

Vēlos noorganizēt jauniešu sporta dienu. Šobrīd strādāju pie tā, kā mēs varētu piesaistīt sponsorus, tieši volejbolam un šautriņu mešanai.

Lai tevi labāk iepazītu vestēnieši vari pastāstīt vairāk par saviem hobijiem, varbūt ir kāda aizraušanās, kas Tevi iedvesmo un dara krāšņāku Tavu dzīvi?

Pirms mazās piedzimšanas es aizrāvos ar kīkboksu un pašaisardzību. Biju domājusi iet strādāt uz policiju, bet tā kā pieteicās mazā, tad plāni mainījās. Man patīk arī zīmēt, bet maz ar to nodarbojos. Kā vīrs saka, mans hobijs ir iepirkšanās. Man ļoti patīk staigāt pa Jysk un tamlīdzīgiem veikaliem, kuros tirgo preces mājai un izpētīt visu, apskatīt, uzzināt sīkāk par precī, padomāt, kā tā iederētos mūsu mājās un kur to varētu pielietot.

Mūsu māja vēl top. Mājas saucas "Lejas Lubejas". Māju ceļ mans vīrs. Otrais stāvs mums ir jau apdzīvojams. Pie smagākiem darbiem palīdzēja Jurgā tētis, bet tā Jurgis strādā viens pats.

Noteikti esi iepazīsies arī Vestienu, Ērgļu pusi... Vai ir kāda vietīņa, kas ir īpaši mīļa un kur Tu labprāt atgriezies?

Gada sākumā, kad ierados Vidzemē mēs dzīvojām dzīvoklī Ērgļos, no pavasara esam Vestienas pagastā. Ierodoties Vidzemē liels bija mans pārsteigums, ka šeit nav līdzenumu.

Vismīļākā man ir vietīņa pie mūsu mājas – bērzu birzīte. Šeit jūtos ļoti labi, tā ir visskaistākā vieta tuvējā apkārtnē. Te es esmu dabā, esmu laimīga. Te ir klusums, kukaiņi, putni... daba.

Un otrā vieta ir Kāla ezers, kur var atpūsties un smelties spēku.

Varbūt ir kāds moto, kas Tevi raksturotu un Tu varētu ar to dalīties ar mūsu avīzītes lasītājiem?

Vissvairāk man ir palicis atmiņā vīra teiktais: "Viss dzīvē nāk ar grūtībām". Viss jānopelna. Pats vien esi savas dzi-

ves veidotājs. Šis teiciens ir man ļoti iesēdies galvā.

Tagad esi arī tālu no Ventspils. Bieži noteikti nesanāk aizbraukt. Vai neskumsti pēc Ventspils un saviem vecākiem?

Vecāki brauc ciemos pie mums, ne bieži, bet trīs mēnešu atpakaļ bija atbraukuši. Tad, kad vecāki atbrauc, mēs

cešamies viņus iepazīstināt ar tuvējo apkārtni. Iepriekšējā reizē bijām Aronas pilskalnā, tētis ļoti vēlējās aizbraukt uz Gaiziņu. Tiekamies mazāk, bet tad, kad tiekamies tad tas ir laimes moments, tas, ka mēs esam kopā un mums ir ļoti labi!

Ko tu vēlies sagaidīt no mums, vestēniešiem?

Lai cilvēki aktīvāk iesaistītos, lai sadodas rokās, kopīgiem spēkiem izveidojot pagastā kaut ko jauku, kas visiem patīk, lai brauktu tūristi no citām vietām un tie, kas paliek uz dzīvi Vestienā, lai turpinātu aiz mums!

Intervēja Ināra Viļķina

Konkurss “Kālezera putni”

Biedrība „Kāla ezera padome” pavarāri izsludināja konkursu “Kālezera putni”, kurš noritēja no 1. aprīļa līdz 1. jūlijam. Konkursa ietvaros dalībniekiem bija jāatbild uz testa jautājumiem, papildus varēja iesūtīt putnu foto un zīmējumus. Konkursa mērķis bija Veicināt interesi par dzīvo dabu, putnu vērošanu un prasmi tos atpazīt. Mudināt pamanīt skaisto savā apkārtnē, iedvesmot to fotogrāfēt. Rosināt bērnus un jauniešos radošo pašizpaušmi un prasmi zīmējumā atklāt jūtas pret apkārtējo dzīves telpu.

Konkursā piedalījās gan vietējie iedzīvotāji, gan viesi no citām pilsētām, kuri iesūtīja gan testa atbildes, gan skaistus zīmējumus un foto uzņēmumus no ekskursijas pa Kāla ezeru.

Dalībnieku Katrīnas Visockas un Oskara Popēna stāsts par dalību konkursā:

“...Jūsu rīkotais konkurss iedves-

moja mūs pirmo reizi apmeklēt Kālezera. Bijām noskaņojušies "medīt" putnu bildes - iznomājām laivu un devāmies ezerā, jo domājām, ka tā būs vieglāk notvert kādu putnu kadrā. Taču tas nebija tik vienkārši.

Pirmie putni, ko redzējām, bija, šķiet, cekuldukuri. Fotogrāfējām ar mobilo telefonu un iztālēm, jo laivojot tuvāk, tie peldēja prom.

Pieairējot pie vienas no salām, pamanījām debesīs ērglim līdzīgu putnu, tomēr nepaspējām to nofotografēt.

Airējot tālāk, ievērojām, ka krasā, kokā nolaidies lielais baltais gārnis. Šoreiz turējām to redzes lokā un maksimāli tuvu mēģinājām pieairēt, lai notvertu veiksmīgu kadru. Diemžēl putns pacēlās debesīs, pirms mēs bijām tuvu, tomēr paspējām to fiksēt.

Mūsu uzņemtās fotogrāfijas nav izcili mākslas darbi, tomēr esam gandarīti, jo laivošana ar mērķi iemūžināt

putnus bija interesants un neparasts notikums.”

Tāpat tika saņemti bērnu zīmējumi un brīnišķīgs Baibas Cielavas stāsts, par to, kā gulbis Ernests tika pie sava vārda.

Konkursā tika apbalvoti visi dalībnieki. Pirmo vietu ieguva Elita Ābele, kura iesūtīja visprecīzākās testa atbildes un lielu skaistu putnu zīmējumu kolekciju. Otro – trešo vietu dalīja “Baltās ūdenrozes” aktīvie jaunieši un darbinieki starp Katrīnu Visocku un Oskaru Popēnu. Trešo – ceturto vietu dalīja četrgadīgā Enija un Baiba Cielava. Balvās tika piešķirtas dāvanu kartes Kāla ezera atpūtas vietās, kuras sponsorēja Kāla ezera padome.

Konkursa uzdevumus sagatavoja Dabas Fito SPA OzolRasas sadarbībā ar Putnu vērošanas bāzi. Kāla ezera padome ik gadu rīko dažādus konkursus, sekojiet līdzi mājas lapā www.kals.lv.

Sagatavoja **Rasa Rieksta-Riekstiņa**

Pirmsskolas raibumi

Pirmsskolas dzīve nav apstājusies arī Covid apstākļos, turpinām strādāt, dzīvot, mācīties, pastāvēt. Vārbūt mazliet citādi, bet dzīvojam.

Patreiz, vasarā, bērni ir apvienoti visi vienā grupā, darbinieki izbauda atvaļinājumu, bet augusta beigās intensīvi gatavosimies pašī un telpas jaunajam mācību gadam. Turpinām pilnveidoties, attīstīties. Arī šogad tiek veikti vairāki lielāki vai mazāki remontī – 5 – 6 gadi vecu bērnu grupā tiek atjaunotas, pārkrāsotas sienas, arī “zālē” tas pats. Tiek pilnībā izremontēts metodiskais un logopēdes kabinets, kas nav darīts jau daudzus gadus. Tiek risināts jautājums, ar pagasta pārvaldes atbalstu, pie pirmsskolas iestādes ieejas celiņa pārbūvēšana pret brūgakmeņa segumu.

Iepriekšējā mācību gadā interesantākais bija tas, ka visi pasākumi vai svinīgie brīži notika laukā- pirmsskolas pagalmā (bez vecāku klātbūtnes, bet

viss tika iefilmēts, nofotografēts un nosūtīts viņiem). Īpaši skaisti tika izgaismoti Latvijas svētki, ar ļoti daudz svecēm; Lieldienās bērni darbojās kopīgi ar saviem vecākiem, izkrāsodami finiera “olas”, kā arī pārsteigumiem bagāts bija četru sešgadnieku izlaidums mācību gada nogalē.

Ja pasākumi, ierobežojumu dēļ, notiek mazāk, tad izpausties var arī citādi – mūsu lielāko pirmsskolnieku zīmējumi bija redzami žurnālā “Spicīte” (jūnija numurā un vienā no ziemas numuriem), kā arī visos laikos esam iespēju robežās piedalījušies dažādos konkursos. Pavasarī tāds vērienīgāks konkurss, kurā piedalījāmies bija “Esi aktīvs! Dari kopā! (Programmas “Piens un augļi skolai” ietvaros). Mērķis – popularizēt aktīvu dzīvesveidu, veicināt veselīgu ēšanas un uztura paradumu veidošanu bērnu vidū, ģimenēs. Tikām arī pie balvām! Iesaistījās sešas pirmsskolnieku ģimenes (5–6

gadi) – paldies par atbalstu un piedalīšanos Gustava Ģērķa, Artusa Jeļisejeva, Arvja Tipaiņa, Arvja Hohlova, Markusa Landsberga, Anetes Čimrovās ģimenēm.

*Es dodos pa saulainu ceļu
Līdz rudens vēlajām salnām,
Līdz pirmajam septembrim skolā,
Līdz pirmajai dienai klasē.
Šis saulainais septembra rīts
Ir zelta saulītes apspīdēts,
Un katrā saulītes starā
Ir vasaras noslēpums tīts.*

Novēlu visiem pirmsskolas darbiniekiem jaunajā mācību gadā možu garastāvokli ikdienas darbā, vecākiem – pacietību un mīlestību, bērniem – mīļus vecākus un smaidošas skolotājas!

Metodiskā darba organizatore,
skolotāja **Lāsma Vītola**

Saruna ar "Bērzu" saimnieku Armandu Reini

Ikvienam no mums ir saknes, jautājums tikai cik dziļas, spēcīgas un ieaugušas zemē... Visi šajā pasaulē esam vienoti viens ar otru. Mūsu izteiktais vārds, nodomātais nodoms vai pārmetums kādam par pāri darījumu ietekmē pārējos. Esam visi vienā egrogorā.

Šodien tāds vējains laiks. Vasara lēnām tuvojas izskaņai. "Bērzos" arī jūt rudenī? Kāda tad īsti bija šī 2021 gada vasara?

Ļaujot grāvi jau jutu. Ja tā jāsaka, tad vasara bija laba. Pavasaris parasti sākas ar tādu možu garu, parādās enerģija, gribas darboties un radīt. Vasarā tā darbīgākā daļa sākas ar 1.maiju, kad sākas makšķerēšanas sezona. Līdz ar cilvēkiem parādās naudiņa un, kad parādās naudiņa, tad arī prāts paliek pricīgāks.

Runājot par atpūtas vietu "Bērzi" mēs runājam par mūsu filozofiju un domāšanas veidu, kas mums pašiem ir svarīgi un ko vēlamies nodot arī saviem viesiem. Tūrisma nodarbe ir tāds maziņš aizdars rudens vakaros. Kad ierodas viesi, saruna ar viņu sākas, ka šeit nav kempings, laivu bāze, bet atpūtas vieta. Atslēgas vārdi ir atpūta un kārtība. Un pamatā arī ierodas cilvēki, kuri vēlas atpūsties klusumā un mierā.

"Bērzos" bez lauku tūrisma jau ir arī citi darbi. Ļaujau grāvjus, teikt, ka būtu baigais prieks pļaut un brist pa grāvi, nē, neesmu jau nekāda dzērve.

"Bērzos" mēs dzīvojam trīs paudzēs.

Tagad. Sezonas beigās, esmu noskaņojies kaut ko izdarīt arī savam komfortam, piemēram, sakārtot kanalizāciju.

"Bērzos" viss ir stabili, kaut arī neesam nekādi lielie zemnieki, bet savu tomātiņu un gurķīti, kabcīti izaudzējam. Vēl tad, kad dzīvoju tepat blakus "Bērziem" "Gaiļu" īpašumā 1988. gadā redzēju pirmos putnu vērotājus, kas bija atbraukuši uz Latviju no ārzemēm. Jau tad pasaulē bija cieņā tādas īpašas dabas vietas, kādas atrodas pie Kāla ezera.

"Bērzi" man ir iemācījuši dzīvot praktiskajā pasaulē, jo mašīnā bija jāielej degviela un bērni no rīta jāved uz skolu.

Šovakar lietu skarbā puse ir saimnieciskā puse, jāapsver katrs pirkums, jo lauki kļūdas nepieļauj. Jo tu nopelni ar savu darbu, ģenerējot to no pļavas, meža, ezera un te nedrīkst kļūdieties.

Ir daudz patīkamas tikšanās, ko mums sniedz "Bērzi". Ir forši tikties ar patīkamiem cilvēkiem, sēdēt pie ezera un klausīties kādu ģitāras spēli vai kādu, kas dzied no sirds...

Šogad neesmu izdarījis vienu darbu, neapņāvu ceļmalas, parasti to izdaru

pirms Jāņiem. Šogad domāju to izdarīt pēc Jāņiem, bet tad pamanīju, ka ceļmalas ir nopļautas...te varu uzteikt, ka "Bērzi" ir sajutuši saimniecisko atbalstu no pagasta. Gribētos lai tā kļūtu par normu arī nākotnē.

Šobrīd skaņojos uz mežsaimniecisko darbu pusi, esmu nolēmis izkopt kādu krāju, pastrādāt savā mežā. Šis darbs man šogad ir jādara, neatkarīgi no visiem pārējiem, kas man saplānoti.

Malka jāskalda, smejos, ka sieva Ieva uz vecumdiēnām tik ātri kā jaunībā malķu neskalda.

Mainās pasaule un mainās arī cilvēki, tie, kas brauc uz laukiem neprot vairs pieklauvēt pie durvīm kā agrāk. Šodien pat man bija tāds gadījums, ka bija iemaldījušies riteņbraucēji, kas nāk pagalmā un nemaz neprasa vai var nākt. Cilvēki mainās. Ir vieglāk pazvanīt un sarunāt lietas, nevis aiziet pie kaimiņa.

Šī ir pārdomu vasara. Akmens, kas stāv uz vietas vienmēr apaug ar sūnu. Tas nozīmē, ka ar materiālo labumu.

Tu esi tāda neordināra personība, Tav ir savs viedoklis, pasaules uzskats, kas var būt pilnīgi neērts kādam un pat nesaprotams.

Man kā cilvēkam ar 9.klašu izglītību, lai nopelnītu iztiku, dzīve parādīja kādu ceļu iet. Es eju savu ceļu, kā to protu un spēju. Es neesmu daudz lasījis grāmatas, bet tās, ko ir ieteicis mans tēvs, bet vispār es lasu maz. Man ir bijis svarīgi iemācīties nopelnīt iztiku. Visi 90.gadi, skarbās, saimnieciskās realitātes, kas te notika man lika domāt, ka man jāmacās pašmācības ceļā kāds arods, pēc kura būs pieprasījums.

Jā, man nesanāk ilgstoši strādāt kāda labā, pie kāda, kuram pieder uzņēmums. Vienā no gateriem esmu strādājis 4 dienas. Ne jau tāpēc, ka man bija grūti, bet tāpēc, ka netika maksāts kā solīts. Bet tas manī radījis šo izdzīvošanas instinkta spēku. Un es mācījos, meklēju, domāju ko un kā darīt. Esmu iemācījies par savu darbu paprasīt naudu. Ir jāpaprasa no klienta nauda, nav jākautrējas. Mana darba pieredze ir liela, esmu strādājis visā Latvijā, trīs nedēļas arī Zviedrijā. Zviedrijā bija tāda epizode, ka mēs ar saimnieku sākām runāt divās dažādās valodās un tikai pateicoties manai audzināšanai mēs nesakāvāmies. Latvietis, kas tagad dzīvo Zviedrijā lasīja man lekciju par to, ka mēs Latvijā daudz ko neprotam utt. Es domāju Otrā pasaules kara bēgļu bērnu es mūs, Latvijā dzimušos un augušos, kā mēs "skatījāmies mutē" ārzemju latviešiem, kad viņi nāca šeit ar savu dzīves pieredzi un mācībām. Un tad nākamajā

dienā pienāca kaimiņš zviedrs un slavēja manu darbu, ka labi nokrāsots. Un šis Zviedrijā dzīvojušais latvietis saka, ka kaimiņš viņam liekuļojot... Viņš nenoticēja savam kaimiņam, jo nespēja noticēt tam, ka es savu darbu izdarīju godam.

Esmu vienīgais bērns saviem vecākiem, bet es neesmu bijis ne lutināts, ne cacināts. Vecākiem varu pateikt tikai palīdz. Beidzot 2.klasi man bija jauns velosipēds, bet tas bija jānopelna.

Kā bērnam, kas nav gājis bērnudārzā, man skola bija ļoti laba, bet grūta sociālizēšanās vieta. Mēs visi nākam no savas bērniības, tik, cik daudz tajā ir ielikts, tik daudz varam ielikt arī tālāk saviem bērniem.

Pabeidzot 9.klasi man bija izvēle mācīties arodskolā, apgūt traktorista profesiju, bet pasaulē bija milzīgi notikumi... Berlīnes mūris kritis...likās, ka pasaule mainīsies, tāda brīvības elpa. Arodskolas vietā es izvēlējos iet mežā, man patīk mežs un zināju, ka tur varēšu nopelnīt. Tajā brīdī uz mežu es skatījos caur dolāra prizmu. Šobrīd mežs ir mana Baznīca. Pēc darba mežā pārņāku fiziski noguris, bet atpūties, izrunājies, pārdomājis visu, kas domājams. Smejos, ka dzīvoju pie Kāla ezera un pārtieku no sēnēm un zivīm.

Būt pašam, būt pēc iespējas neatkarīgam, būt patiesam pret sevi, ģimeni, tāds ir mans dzīves moto.

Pašapņosim par nākotni? Šobrīd krit daudz zvaigzņi. Kā jau augusta naktīs. Ko Tu redzi zvaigznēs, kādas vēlēšanās izsaki tām?

Zvaigznēs es reti skatos. Es bieži skatos pa logu un redzu savu Purviša gleznu. Tē, virtuvē, es varu sēdēt un skatīties pa logu un man neapnīk. Ko saka nākotnē? Kādu es to jūtu? Ko saka mana sirds? Es paturu prātā, ko saka mana sirds...bet ir dīvaini. Beidzot 2 vai 3 gadi es nedzirdu ko saka mana sirds. Es neredzu atrauti "Bērzus" no Latvijas, Eiropas civilizācijas, mēs esam viens vesels. Es bieži sevi gribru apmānīt... Es jūtu, ka tuvākā nākotnē man ļoti noderēs 90.gadu pieredze. Un šeit sirds ar prātu ir viens vesels. Tas nozīmē, ka būs slikti laiki. Būs dažādi... es šobrīd nevaru atbildēt šajās kategorijās ko jūt mana sirds. Beidzamos gadus ir dažādi notikumi, kas man liek tā domāt. Esmu kā kobra, kas ložņā pa džungļiem un sajūt visas zemes vibrācijas.

Es nejutos mentāli īsti kā latvietis. Neesmu tradicionālā izpratnē latvietis. Jā, man patīk kora dziedāšana, bet, lai es brauktu uz Dziesmu svētkiem speciāli, nē. Esmu vienpatnis. Mamma daba ir lielākais mākslinieks. Mežābele, kas zied

un ko es redzu pa savu virtuves logu ... deviņdesmitajos es vēl zirgu sēju pie šīs mežabeles.

Man nepatīk kultūras komercializācija. Tagad mums "dižgari" pat no celtniecības putām dragā mākslu.

Es jūtu, ka mums priekšā būs ļoti skarbi laiki. Šī kultūru un tautu staigāšana, kas pasaulē ir uzsākusies, tas manai kobras dabai liek sarosīties. Process ir sācies?

Jo vairāk es pazīstu cilvēkus, jo vairāk es sāku mīlēt suņus.

Kad izej cauri pazīstamu cilvēku citādiem es saprotu, ka nekas nav mainījies. Pasaule iet pa spirāli. Agrāk es smējos par dažādiem cilvēciskiem dzīves aspektiem, bet es to vairs nedaru. Impērijas ir cēlušās un brukušas. Cilvēki kādreiz mani kaitināja. Man mežā ir labi, es dzīvoju un svilpoju. Es dzīvoju savu dzīvi un mani dara prieku padarboties šeit, "Bērzos".

Amatam ir zelta pamats, Amatnieks tur netiek lamāts, Džimlai rūdi ralla lā.

Kur Tu esi dzimis?

Vidzemes augstienē, esmu nemirstīgs

un tāds neesmu vienīgais. Esmu dzimis Ērgļos. Piedzimu 1975.gadā, 9.maijā, pusdienlaikā. Pie Ogre upes "Odzītes" dzīvoju līdz 4 gadu vecumam, tad pārcēlāties uz Eglājiem, pie Roplaņu stacijas. Tēvs bija iepazīsies ar manu mammu sarakstoties vēstulēs. Mamma pārcēlās ar ģimeni no Aknīstes uz Ērgļiem, jo ārsti bija ieteikuši mammai pārcelties. Tēvs brauca uz Ērgļiem iepazīties ar mammu - saskatījās un saprata, ka sirds iepukstas straujāk, un tā viņš no Rīgas pārcēlās uz Ērgļiem. Tēvam, kā darbiniekam, iedalīja dzīvojamo platību, šīs Odzītes. Un tad no Eglājiem, 1986.gada rudenī pārcēlāties uz "Gaiļiem". Tur bija divi dzīvokļi. Vienā mēs dzīvojām, otrā Dāvju ģimene.

Mana rakstura iezīmes ir gan no tēva - sacelšanās gars, taisnības meklēšana, gan no mātes - gribasspēks un darba mīlestība. Savulaik tēvs atteicās iet uz vēlēšanām, jo Gaiļos nebija pieslēgta elektrība. Tas bija protests no mana tēva. Milicis atbrauca: "Reini Tu ko, pret Padomju varu?" Un tad 1991.gads...

Kas Tev dod spēku šajā dzīvē, vai

ir tāda lieta, kas Tevi dara spēcīgu?

Es mīlu sevi... Tas, kas nevar parūpēties par sevi, tas nespēj parūpēties par citiem.

Man skolā ļoti rezonēja, ka tev jāmīl tas tuvākais kā pašam sevi, es nevaru mīlēt to, kuru nevaru. Mums ir tik daudz viltus pozitīvisma, mums jādalās ar mīlestību...bet vispirms parūpējies par sevi, par saviem kredītiem, savu sētu un vidi. Tikai spēcīgs cilvēks varēs parūpēties par citiem.

Sava durvju priekša, savs ezera krasts, savs pagasts... mēs esam civilizācijas daļa. Tas ir jāsaprot.

Šī viltus pozitīvisma sludināšana...

Man nepatīk cilvēki, kas grib mani pamācīt. Stāstīt kā biznesa jātais. Cik cilvēki dāsni dod biznesa padomus, kurus viņiem neprasa un viņi zina labāk kā tev jādzīvo un jāstrādā.

Ko Tu šogad, 2021.gadā novēli Latvijai?

Ziedēt! Ziedēt kā mežabelei manā pagalmā.

Intervēja Ināra Viļķina

Septembra burvība

No saulītes siltā glāsta,
Zem vasaras mākoņu stāsta,
Aiz zaļo koku ēnām,
Aiz putnu balsīm lēnām,
Aiz skaisto puķu pļaviņas,
Pie mazas un strādīgas skudriņas
Es ieeju rudenī.
Vēsajās salnās,
Dāliju smaržās,
Gājputnu kļaiģās,
Baltajā skolā,-
Savā skolā.

Tuvojas septembris - viršu, brūkļu, dzērveņu un pilādžu laiks. Sārtvaidzis ābols ieripo rasantā zālē, rudens saulē sildās nebednīgie zvirbuli, skaļi saaucas dzērves, stārķi ievingrina spārnus pirms tālā lidojuma uz siltajām zemēm.

Skaistais, daudzkrāsainais rudens

iepriecina mūs ar ziedu krāšņumu. Gladiolas un asteres – vis skaistākie rudens ziedi, kuri vēl skaistāki kļūst skolas bērnu rokās 1.septembrī. 1.septembra rīts ir zelta saulītes apspīdēts, un liekas, ka katrā saules starā ir paslēpies pagājušās vasaras noslēpums. Septembris ar īpašu svētku noskaņu ienāk ikvienā mājā, ikvienā ģimenē, kura saistīta ar skolu. Tas atver skolas durvis un aicina bērnus doties plašajā zinību pasaulē: „Sveiki, zēni, meitenes, ir jāsāk atkal mācīties!” Mazie sākumskolas bērni ir apņēmības pilni iepazīst pasauli un čakli mācīties grāmatu gudrības. Pusaudži novērtē izglītības nozīmi mūsdienu cilvēka dzīvē un ar jaunu sparū vēlas turpināt izglītošanos un sevis pilnveidošanu. Ikviens jūt prieku par tikšanos ar skolas biedriem un skolotājiem, sirdī iemājo cerība uz izdošanos.

Jaunajā darba cēlienā skolēniem novēlam mācīšanās prieku, mērķtiecību un apņemšanos sasniegt labus rezultātus, pedagogiem – darba prieku, izturību un gandarījumu par ikviena audzēkņa sasniegumiem. Tehniskajiem darbiniekiem – spēku un darba sparū, ikdienas darbus veicot. Vecākiem – pacietību, mīlestību un sirdsgudrību.

Pateicamies visiem mūsu skolēniem par uzticību savai skolai, paldies vecākiem par to, ka Vestienas skolu viņi ir izvēlējušies par izglītības iestādi saviem bērniem.

Lai visiem darbīgs, veiksmīgs, radošām iecerēm bagāts jaunais darba cēliens!

Sagatavoja **Elita Leiboma**, Vestienas pamatskolas skolotāja

Vestienas mākslas plenēra atdzimšana

2001. gadā Maija Jakoviča izveidoja pirmo mākslas plenēru Vestienā, kas turpinājās vairāk kā 10 gadus. Iesākumā tas tika veidots mākslas skolu un mākslas skolotāju pasniedzējiem, lai viņi varētu papildināt un pilnveidot savu gleznošanas prasmi. Ar laiku tas piesaistīja citus gan profesionālos, gan amatieru māksliniekus.

Vēl šodien šo plenēru atceras kā vienu no skaistākajiem un arī Vestienu par gleznaināko Latvijas daļu.

Kad 2018. gadā es atnācu dzīvot uz Vestienu, man bija sapnis atgriezt plenēru Vestienā un man ir ļoti liels gandarījums, ka šajā gadā tas mums izdevās. Plenēra rīkošanu atbalstīja domubiedri Ināra Viļķina, Juris Kipāns, Jolanta Bardziņa, Andris Blāķis, Marika Veiba un Jurgis Ļaudaks. Mūs atbalstīja Madonas novada pašvaldība, lemjot piešķirt māksliniekam naktsmājas Vestienas skolas telpās un novada uzņēmēji.

Plenērā piedalījās 16 mākslinieki

no dažādām Latvijas vietām: Aleksandrs Ņebererekutins (Rīga), Vladimirs Babkins (Rīga), Natālija Kuligina (Rīga), Mary Zhang (Rīga un Pekina, Ķīna), Dina Zoldnere (Rīga), Līga Jukša (Rīga un Ērberģe), Jeļena Jekimova (Cēsis), Maija Jakoviča (Viesiena), Valērijs Baida (Viesiena), Maija Jaunbērziņa (Madona), Rita Zepa (Madona), Aija Gailuma (Barkava), Ieva Lapiņa (Rīga un Ērgļi), Laima Šlosberga (Sauleskalns), Valdis Liepa (Jaunpiebalga un Jelgava), Zane

Beģe-Begge (Mētriena).

Plenēra laikā mākslinieki nakšņoja Vestienas pamatskolas internātā un tos sārtīgi ēdināja pamatskolas pavārites Sandra un Guna. Aleksandrs īpaši priecājās to, ka viss ēdiens tiek gatavots uz dzīvās uguns, jo reti kur tas vairs ir pieejams. Darba telpu katrs pats varēja izvēlēties, jo Vestienā mums netrūkst skaistu vietu. Cits izvēlējās kādu no ezeriem, cits gleznoja Vestienas muižu vai staļļus un citi atkal gleznoja muižas telpās, kādu no skaistajiem ziedu pušķiem.

Tika arī uzrīkots neliels gleznošanas pasākums bērniem, kuru rīkoja Jolanta Bardžiņa. Trešdienas rītā ieradās 15 topošie mākslinieki un arī viņu darbus varēja apskatīt pagasta svētkos.

Ceturtdienas vakarā mēs visu pulcējāmies Ināras Viļķinas mājās "Inčos", kur saimniece mums uztaisīja spēcinošu uguns rituālu, cienājāmies ar zāļu tēju un pašizceptu keksu.

14. augustā tika rīkoti Vestienas pagasta svētki un to ievaros tika rīkota mākslas plenēra noslēguma izstāde, kurā varēja apskatīti nedēļas garumā radušos darbus, kuru apjoms bija tuvu 70.

Paši mākslinieki bija ļoti apmierināti ar plenēru un jau pieteicās braukt nākamajā gadā. Visvairāk viņiem patika ainavas, garšīgā ēdināšana, dzīvošana un telpa gleznošanai. Ikdienā ir grūti atrast laiku nepiespiestai gleznošanai, kad traucē sadzīve un citas ikdienas lietas. Daudziem no māksliniekiem ir arī patstāvīgs darbs, kas bieži vien neļauj radošajām lietām izpausties.

Plānojam jau nākamā gada plenēru un ceram to izveidot plašāku un starptautiskāku.

Ja vēlies, lai arī tavs dārzs un ieliņa tīktu uzgleznota droši dod mums ziņu, jo mākslinieki reizēm ir kūtri un nevēlas nevienu traucēt.

Sagatavoja **Līga Dzene**

Vestienas jauniešu centrs atsāk savu darbību ar jaunu sparu

Darba laiki:

Pirmdiena – 14.00 – 17.30

Trešdiena – 14.00 – 17.30

Ceturtdiena – 14.00 – 17.00

Kontakti saziņai:

Mob. tālr. nr.- 29701349;

e-pasts: betija.laudaka@madona.lv

Viena no svarīgākajām sabiedrības daļām ir jaunieši, kas ir pamats nākotnes Latvijai, nākotnes Vestienai un tās attīstībai. Vestienas jauniešu centrs ir iespēja jauniešiem pavadīt savu brīvo laiku ārpus mājām, telefoniem, datoriem un iegūt jaunas zināšanas.

Tā kā ilgu laiku valstī bija pandēmija, jauniešiem nebija iespējas satikt savus klases biedrus un iepazīties ar citiem jauniešiem, tādēļ jauniešu centra darbības atsākšana ir iespēja jauniešiem – tikties ar citiem, iepazīties, kopīgi spēlēt spēles, nodarboties ar rokdarbiem un iegūt jaunas zināšanas piedaloties projektā izstrādē.

Man ir svarīgs jauniešu viedoklis, jauniešu idejas un ierosinājumi. Lai arī gaidīts ikviens jauniešis, lai izteiktu savu viedokli par iespējām kā pavadīt brīvo laiku jauniešu centrā, pēc tam idejas tiks realizētas ar jauniešu iniciatīvu projektu palīdzību. Ik gadu Madonas novadā norisinās dažādi projektu konkursi, kuros iespējams piedalīties ikvienam interesentam, tostarp jauniešu iniciatīvu projektu konkursā "Pumpurs", kur ir iespēja iesūtīt jauniešu veidotus projektus un dabūt finansējumu attiecīgā projekta īstenošanai. Es uzskatu, ka projekti un dalība dažādos konkursos un pasākumos ir veids kā parādīt, ka Vestienā dzīvo aktīvi un darbojas gribīgi jaunieši.

Uz tikšanos Vestienas jauniešu centrā!

Vestienas jauniešu centra vadītāja,
Betija Ļaudaka

Vestienas pagasta pārvaldes informatīvais izdevums

„Pie Mums”

„Pagastmāja”, Vestienas pag., Madonas nov., LV-4855

Informāciju apkopojā Ināra Viļķina

Iespīests SIA „Erante”, Saieta laukumā 2, Madona, LV-4801

Tirāža 250 eksemplāri.

Projekta "Veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumu īstenošana Madonas novada iedzīvotājiem" Nr.9.2.4.2/16/I/092

15. SEPTEBRĪ PLKST. **15.00 - 19.00**

VESTIENĀ
TAUTAS NAMA PAGALMĀ

VESELĪGA UZTURA
GATAVOŠANAS MEISTARKLASE

ZINĀŠANĀS UN PIEREDZĒ DALĪSIES
UZTURA SPECIĀLISTE
BAIBA BĒRTIŅA

BŪS ARĪ PRAKTISKĀS
NODARBĪBAS
UN VESELĪGI PĀRSTEIGUMI

NEMOT VĒRĀ VALSTĪ NOTEIKTĀS
ĒPIDEMIOLÓGISKĀS PRASĪBAS,
VIETU SKAITS LIMITĒTS

OBLIGĀTA IEPRIEKŠĒJA PIETEIKŠANĀS
T. 25711641 (KRISTĪNA)

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Sociālais
fonds

ma
madona

DALĪBA BEZ MAKSAS
PASĀKUMA LAIKĀ VAR TĪKT VEIDOTI
FOTO UN VIDEO MATERIĀLI AR MĒRĶI
NODROŠINĀT PROJEKTA PUBLICITĀTI